

Б-172

Пролетарыі ўсіх краін, аднайдзеся!

ЗА ЛЕНИНСКІЯ КАДРЫ

ОРГАН
партбюро, камі-
тэта ЛКСМБ,
прафкома, МК
і рэктарыята
Беларускага
дзяржаўнага
універсітэта

№ 13 (87)

29 верасня 1939 г.

№ 13 (87)

Прывет родным адзінакроўным братам!

ВЕКАПОМНЫ ДЗЕНЬ

17 верасня гісторыя ўпісала яшчэ адну залатую старонку мудрай і справядлівай палітыкі савецкага ўрада. Вялікі народ краіны Саветаў працягнуў руку брацкай дапамогі пакінутым на волю лесу працоўным Заходняй Украіны і Заходняй Беларусі.

З пачуццём вялікай гордасці за квітнечую радзіму, з пачуццём бязмежнай любові да свайго урада, да партыі Леніна—Сталіна савецкі народ гарача сустраў гэтую радасную вестку.

Годныя, кроўныя браты — беларусы і украінцы, кінутыя бяздарным абанкроўшымся польскім урадам у знішчальнае палымя вайны, узяты над абарону савецкай краіны.

Над соннымі берагамі шырокага Нёмана, над беднымі хатамі забітых, гаротных сёл Заходняй Беларусі ўзнісла ласкавае праміністае сонца свабоды і шчасця. Новы ясны дзень прышоў на жалкіх сялянскіх налеткі, дзе два дзесяткі год напавалі галечка, бяспраўе, голад, звырыны нацыяналісты прыгнет. Гэтай дню больш ніколі не будзе змяркання, назаўсёды згінучы пракляты польскі паны згінучыя рэчы паспалітай.

Слаўная Чырвоная Армія з поспехам выконвае даручаную ёй баявую пачэсную задачу. Доблесныя чырвоныя воіны, верныя сыны свайго народа з імем вялікага Сталіна паказваюць выключны героізм і самааданасць у барацьбе за вызваленне братоў — беларусоў і украінцаў — ад цяжкай няволі.

Працоўныя Заходняй Беларусі 20 год з неадпачынкам чакалі прыходу Чырвонай Арміі. Яны так гарача сустракаюць нашых байцоў, асынаюць іх кветкамі, аказваюць усюмерную дапамогу. Са слязамі на вачах, у якіх іскрыцца гора і радасць, яны ад усеі душы прыносяць надзею Чырвонай Арміі, свайму другу і бацьку любімаму Сталіну.

Гістарычнае рашэнне савецкага ўрада выклікала небывалы палітычны і творчы ўздым працоўных нашай краіны. Савецкі народ яшчэ маней згуртаваўся вакол большавіцкай партыі і свайго ўрада.

Студэнт V курса гістфака тав. Гаўчароў сказаў на мітынгу: «Я ад усяго сэрца вітаю гістарычнае рашэнне савецкага ўрада. У адказ на заклік таварыша Молатава, я абавязуся вучыцца яшчэ лепш. Тры маіх браты зараз у радах Чырвонай Арміі, а калі будзе патрэба і чацвёрты брат, змяніўшы кнігу на вінтоўку, стане побач з імі».

Дэкант фізмата тав. Сагаловіч гаворыць: «Я бязмежна рад, што савецкі народ аказаў брацкую дапамогу працоўным Заходняй Беларусі і Заходняй Украіны. Гісторыя верыць у справядлівы суд над польскімі панамі. Браты-беларусы атрымалі магчымасць свабодна жыць, гаварыць на сваёй роднай мове, вучыцца і культурна расці. Я гатовы данамагчы ім у любую мінуту».

Студэнты універсітэта з большай энергіяй узяліся за вучобу. Па-сапраўднаму чэсна будзем працаваць у мірных умовах, — так заяўляюць яны і ўся савецкая інтэлігенцыя. Упorna і настойліва наша моладзь авалоўвае ваеннымі спецыяльнасцямі. Маладыя партыйцы, камсамолкі II курса гістфака тт. Паўлава, Сямёнава, падалі заявы ў Мінекі асраклуб з просьбай залічыць іх у школу пілотаў. Кожны гарыць жадааннем якнебудзь данамагчы Чырвонай Арміі.

Уся студэнцкая моладзь, калі будзе патрэба, выступіць на дапамогу родным кроўным братам і сёстрам. Яны будуць заўсёды свабодныя і жывуць сумесна з намі адным шчаслівым сонечным жыццём.

БУДЗЕМ ПРАЦАВАЦЬ ЯШЧЭ ЛЕПШ

Прамова таварыша Молатава на радыё аб аказанні брацкай дапамогі працоўным Заходняй Беларусі і Заходняй Украіны вызвала волю ўсяго многамільённага савецкага народа.

Выконваючы распараджэнне савецкага ўрада, наша Чырвоная Армія ўзяла пад сваю абарону жыццё і маёмасць родных братоў-беларусоў і братоў-украінцаў.

Яўна пядзяздольны, бяздарны польскі ўрад абанкроўіўся, збег, пакінуўшы краіну, народ, армію на волю выпадку. «Польская дзяржава і яе ўрад,—сказаў таварыш Молатаў,—перасталі існаваць».

Распад Польшы не быў выпадковым. Польскія паны ператварылі сваю дзяржаву ў турму народаў. Яны ўсяляк прыгняталі і эксплуатавалі напьянальныя «меншасці», якія састаўляюць 40 проц. усяго насельніцтва. 11 мільёнаў украінцаў і беларусоў адчувалі самы дзікі нацыянальны гнёт і шалёны разгул карных экспедыцый. Таму ў Польшы не магло быць унутранага адзінства, таму польскай армія не магла аказаць сур'ёзнага супраціўлення германскаму наступленню.

Вялікі савецкі народ у гэтых умовах не мог астацца безудзельным к лесу беларусоў і украінцаў, які жылі ў Польшы. Ён выступіў на абарону кроўных братоў.

Панер, калі Чырвоная Армія замацоўвае слаўны перамогі, наша задача—чэсна і самааддана працаваць на сваіх пастах і гэтым дапамагаць доблесным савецкім воінам. Будзем працаваць яшчэ лепш.

Зарубежныя браты-беларусы маюць патрэбнасць у нашай дапамозе на ўсіх участках іх абноўленага жыцця, у тым ліку і на культурным фронце. Нашым работам універсітэта, будзем павышаць патрабаванні да саміх сябе, каб даць працоўным Заходняй Беларусі новыя кадры кваліфікаваных работнікаў на фронце культуры.

А. П'ЯНКОУ
дэкан гістфака, кандыдат гістарычных навук.

Сонечнае жыццё

Я—савецкі студэнт, роўнапраўны сын вялікай і дружнай сям'і савецкага народа. Ніяка больш таліі дзяржавы, дзе моладзь жыла-б так весела і шчасліва, як у краіне пераможнага сацыялізма. Перад намі адкрыты ўсе гарызонты жыцця, нам заўсёды свеціць агні рубінавых зорак Крэмя, мы сагрэты бацькоўскімі клопатамі вялікага Сталіна.

Няма граніц майй радасці за вызвален-

не ад панскай няволі нашых маладых братоў-беларусоў. Яны будуць жыць і вучыцца так, як наша пудоўная савецкая моладзь.

Без адрыву ад вучобы я скончыў школу ойнайнераў і, калі раўма пакліча, я першы пайду на дапамогу нашай роднай Чырвонай Арміі. Ні адна мая куля не прейдзе міма ворага.

М. КАНДРАТАУ
Студэнт III курса гістфака.

ВЫ З НАМІ, БРАТЫ-БЕЛАРУСЫ!

На тэрыторыі харэвалюцыйнай Беларусі напавала жорсткая ішчата, напьянальны гнёт, амаль што пагалоўная неписьменнасць. У горы, слязах і голадзе стагнаў наш край беларускі. Як страшную казку, успамінаем мы мінулае жыццё.

Ціпер квітнечэ ордынанская Беларуская рэспубліка. На і кіраўніцтвам большавіцкай партыі і любімага таварыша Сталіна створана шчаслівае жыццё. БССР мае самую дэмакратычную ў свеце Канстытуцыю, ліквідавана неписьменнасць. У дзесятках вышэйшых навучальных устаноў моладзь Беларусі набывае спецыяльнасці розных галін навукі.

Да гістарычнага дня, 17 верасня, ў нашу бязмежную радасць закрываецца адзін смутак: усяго ў дзесятках кілометраў на захад ад нас ляжалі вялікія прасторы, на якіх стагналі пад панскім ботам адзінакроўныя браты-беларусы. Ніякія граніцы больш не будуць аддзяляць нас ад сваіх братоў.

Працоўныя Заходняй Беларусі знайшлі сваё шчасце, сваю радасць. Сонечнае жыццё настала для іх. Яны атрымалі магчымасць свабодна развіваць сваю родную культуру, гаварыць на роднай мове, вучыцца дзяцен.

Мы, прадстаўнікі самай перадавой у свеце савецкай інтэлігенцыі, заўсёды гатовы данамагчы родным адзінакроўным братам развіваць навуку, культуру, зрабіць квітнечым веснавым сада радзімую зямлю.

Т. Н. ГОДНЕУ.
прафесар, доктар біялагічных навук.

АДЗІН НАРОД, АДНА ЗЯМЛЯ!

Дваццаць год пагранічныя ступы раздзялялі адзінакроўны беларускі народ.

У нас, у Савецкай Беларусі, гэты перыяд быў панюўнен бурным росквітам усіх галін гаспадаркі, культуры і навукі. На непазнавальнасці змянілася аблічча Беларусі, раней прыгнечанай, жабрацкай акраіны Расіі. Канулі ў вечнасць голад, галечка, неписьменнасць—быўшыя глады-рожнікі беларуса.

Зараз народ беларускі жыве кінучым, заможным і культурным жыццём. Залатая Сталінская Канстытуцыя замацавала здабытае і заахаванае права на работу, асвету, адначынак і забеспячэнне ў старасці.

Так, сапраўды шырокая дарога адчынена для кожнага з нас. Любоў галіне навукі, мастацтва можа прысвяціць сябе наш юнак, або дзяўчына.

Жанчына ў нас—роўнапраўны тужа-нік сацыялістычнага грамадства. З нашай асяродка не мала вышла і яшчэ больш выйдзе выдатных педагогаў, урачоў, інжынераў, вучоных, адважных лётчыкаў.

Радзіма стварыла мне, як і ўсёй на-лай моладзі, усе ўмовы для росту. Я закончыла вышэйшую навучальную ўстанову, зараз вучуся ў аспірантуры.

Для вас, зарубежныя браты і сёстры, гэтыя дваццаць год былі змрочнымі годамі. З жалем глядзелі мы на зашы мужкі і на ваша жабрацкае існаванне. Наш народ не мог цярпець далей здэкаў над сваімі адзінакроўнымі братамі.

Наша родная Чырвоная Армія па загаду ўрада прышла вам на дапамогу. Як прысма і радасна, што вы цяпер разам з намі, разам з усімі народамі нашай краіны будзеце ствараць радаснае жыццё. Перад вамі адкрылася сонечнае будучае. Дарагія сёстры, мы разам з вамі будзем раздзяляць шчасце і радасць.

Б. СМОЛІНА